

தமிழ்ச்சிறப்பேழுத்துநிதானம்.

BY

Pandit C. R. Padmanabha Iyer,
COIMBATORE.

PRINTED AT

THE LITERARY SUN PRESS, COIMBATORE,

1921.

5-OCT 1921

ஸ்ரீ கணபதையே நம:

தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்து நிதானங்கள்

நான்முகம்.

தமிழ் ஆரியத்துடன் உறுதி மொழி யாகவின், ஆசிரியர் “மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று” என்ற படி, அவ்விரு மொழியும் உணர்க்கார்க்கல்லது, தமிழின் பெருமை கன்கு புலப்படாது. பண்டைய எடுக்கில் அமை வுற்ற நால்களிலும், தற்போதைய அவச்சிய கோக்கங்களிலும், தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்துக்களின் பிரயோக நிதானம், அவ்வப்பெருது வெழுத்துக்களுடன் மயங்கி, வழூல்ப்பட வாய்து. என்னின், அவ்வெழுத்துக்களின் பொதுச் சிறப்பு நியமகாரணம் முன்னேர் கூறினார்கள். ஆகவே, யுக்கி யதுபவழுறையால் ஆன்னேர் அறிக்குள்ளார்களும், சிறுர்க்குப் பயன்படுமாறு, அவ்வெழுத்துக்களின் பிரயோக முறைகளை ஈண்டுச் சுருக்கித் தொகுத்துள்ளார்கள்.—

அமிழ்தமிழ் தென்னார் தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்தின் சிமிழ்தொ விலக்கணஞ் செயிர்த் தெ.

C. R. Padmanabha Iyer,

1298

186087

நால்.

“உன்புள ஒவ்வ முயிர்மேய்யு முயிரளபு-அல்லாச் சாரிபுத் தமிழ்பிற போதுவே.” என்றுதனுள்.—

ஈ, ந, ல, ள, இவ்வெழுத்துக்கள், ஆரியத்திற்கும் தமிழ்க்கும் பொது ஏழுத்துக்களாம்.

ஈ, ன, சு, இவை தமிழ் ஒன்றனுக்கே உரிமையாய் சிறப்பு ஏழுத்துக்களாம்.

ஆகவின்.—

ஈ, ந,—ஈ, ன,—ல, ள, சு, இவற்றின் பிரயோகப் பாகு பாடுகள் உணர்றப்பாலன.

முதலாவது.

பொது ‘ஈ’காம், சிறப்பு ‘ந’காம் ஆகியவற்றின் பிரயோக முறை :—

1. பொது ‘ஈ’காம்.—

(a) தமிழ் ஒழிகளிடமிருந்து இதைப்படிப்பட்டு பொது ‘ஈ’காம் படியும்.

(உ-ம்) வடமொழி—சிரம், அரா, கிரி, சிரி, குரு, வருதினி, சுருபம், அரோணுகம், தரை, சிரேணி, சுரோத்திரம், இரெளத்திரம், தருக்கம் (தர்க்கம்).

இதற்பாலைகள்:—ரூவியா, கலேக்டர், கச்சேரி, தருக்கன், ரயில், ஜோப்பியன், பிரான்சு, ஸ்ர்தார், ஸ்ர்க் கார், ரசிதர், ராயஸம், ரைடர், ரகளை முதலின்.

(b) பேயர்ச் சோற்களில் போது ‘ஈ’காரமே வரும்.

(உ-ம்) அரம், கரா, கரி, கீலி, தெரு, மருஷ, சரேல், உரை, முதலினா.

(c) பேயரிப் போருட் பதுதி வினாச் சோற்களில் போது ‘ஈ’காரமே வரும்.

(உ-ம்) எரித்தான் (எரி-தி), உரைத்தான் (உரை-சொல்), அரிந்தான் (அரி-வாள், கற்றை, முதலினா), புரிதான், சொரிந்தான், இருந்தான் (புரி-ங்கரம், சொரி-மது, இரு-பெருமை, முதல்ய வேறு பெயர்ப்பொருளா). நகர்ச்தது (நெர்-வேறு பெயர்ப்பொருள்).

(d) மேரழிக்கடை, விதுதிக்கடை, எழுத்துப்பேறு இவற்றில் போது ‘ஈ’காரமே வரும்.

(உ-ம்) நீர், அலர், பெயர், சுடர், ஏர், யார், பார், முதலின.

அர், ஆர், மார், இர், சர், சயர் முதலின விகுதிகள்.

வா-வருதல், தா-தருதல் முதலிய எழுத்து விரிவு.

2. சிறப்பு 'ந'காரம்.—

(a) வினைச் சோற்களில் சிறப்பு 'ந'காரமே வரும்.

(உ-ம்) ஏறினன், இறங்கினன், அறைந்தான், பறந்தது, இறந்தது, உறைந்தான், அறிந்தான், கறந்தது, முதலின-எறு, இறங்கு, ஆறை, பற, இற, உறை, அறி, கற இவை கேவலம் வினைப்பதங்கள்.

(b) வினையடிப் பதுதிப் பேயரீச் சோற்களில் சிறப்பு 'ந'காரமே வரும்.

(உ-ம்) கறி (கறித்தல்-மெல்லல்), மறை (மறை-மறைதல்), இறை (இறுத்தல்), மறம் (மறுத்தல்), தறி (தறித்தல்), கறை (கறைத்தல்), நிறை (நிறுத்தல்), ஊறு (ஊறுதல்), சிறை (சிறுத்தல்), வெறி (வெறுத்தல்), பொறை (பொறுத்தல்), முறைவல் (முறைவலித்தல்-சிரித்தல்), குறை (குறைதல்), சிறுமை (சிறுத்தல்), பாறை (பாறல்-அகற்றல்), பொறி (பொறித்தல்) முதலின வினையடிப் பேயர்கள்.

(c) விதுதி, சாரியை, விகாரம், உடனிலை, இடைநிலை, சந்தி, ஒவற்றுள் சிறப்பு 'ந'காரமே வரும்.

(உ-ம்) று, றும் விகுதிகள்,-கிணறு, வயிறு, எயிறு, ஒன்று, மூன்று, ஆறு, சென்று, சென்றும்.

அற்று, இற்று-அவற்று, பதிற்று: சாரியைகள்.

விகாரம்—கற்பானை, கற்றுமரை, பொற்பானை, பொற்றுமரை, முன்றுனை, பஃபாலை முதலினா.

உடனிலை—முற்றம், பற்று, கற்றை, நெற்றி, வற்றல். என்ற போல்வன.

இடைநிலைகள்,—ற, திறு, கின்று, ஆசின்று காலங்காட்டுவன.

(உ-ம்) சென்றுன், செல்கிறுன், செல்கின்றுன், செல்லாகின்றுன்.

சங்கி—உற்றுன், பெற்றுன், சிற்றப்பன், வெற்றிலை, திற்றுமுதலினா.

(d) வினையியல்பீன், சிறப்பு ‘உ’காரமும் போருளியல்பீன், போது ‘ர’காரமும் வரும்.

(உ-ம்) சுரசுப்பு, மொருமொருப்பு, கெருகெரன விருஷ்டுப்பு, சுருசுரென, முதலின பொருளியல்பாம்.

சுறுசுறுப்பு, குறுகுறுப்பு, கிறுகிறுப்பு, முதலின வினையியல்பாம்.

இ ரண்டாவது .

1. போது 'ந'காம்.—

(a) வடமோழிகளிலும், மோழி முதலிலும் போது 'ந'காம் வரும்.

(உ-ம்) நகரம், நாகம், சிதிச்சிதி, நயது, நூல், நெற்றி, நைச்தான், நொறில், நோன்பு, நெளவி.

(b) மோழிக்கடையில் 'வேரின்', 'போருந்' என்ற இரண்டு மோழிகளில் வரும். 'தந்' எனச் சிறுபான்மை அஃறினாப்பன்மையில் வரும்.
(உ-ம்) கேட்குந, கிளக்குந, இயக்குந, இயற்றுந, செய்குந, என்றபோல.

2. சிறப்பு 'ன'காம்.—

(a) மோழி இடை, கடைகளில் மாத்திரம் வரும்.

(உ-ம்) நடப்பன, சேனை, மானி, ஆனி, நளினீ, சானு, என்னாட, மானே, யானை, அவனே, மான், மனம், மனி தன், முன்னம், பனுவல், கனுபைலம், தன்மை, குனி தன், என்றான் முதலின.

3. 'ந'காம் 'த'காத்தோடும், 'ன'காம் 'ற'காத்தோடும் மேமிமயத்காம்.

(உ-ம) அந்தம், முந்தி, விந்தை நின்தி சந்தை முதலின.

கன்று; மன்றல், வென்றுன்,
ஞறி, பின்றை, குன்று,
சென்றீ, என்றாழ் முதலின.

படி
N21
மு ள் று வ து.

‘ல’கர ‘எ’கர, ‘ழ’காரங்களின் பிரயோக முறைகள்.—

வடமொழியில் ‘ல’கர, ‘எ’கரங்கள் தம்முன் வேற்று வையின்றி வரும். தமிழில் இவை பொருள் நிமித்தத்தால் வேறுபட்டும், ‘ழ’காரம் சிறப்பாயும் வரும். ஆனால் சில வடமொழிகளில் இவை கலந்தும் வரும்.

(உ-ம) பலம்-பழம், ஒளத்தம்—அவிழ்தம், வல்வி-வள்ளி, வியாளம்-வியாழம், வேழம், நிகலம்-நிகளம், சாலா-சாலை, சாளை, தாலவிருஷ்டம்-தாழை, பிறவுமன்ன.

1. ‘ல’காரம்.—

(a) ‘ல’கார மோழி முதலாயினும், ‘எ’கார ‘ழ’காரங்கள் மோழி முதலாகா.

(b) ‘ல’காமேய், தோழிற் பேயர் விதுதியாயும், ஏவல், தன்மை வாழ்வதுவியும், அ, ஆ, ய, உட, சூரியும் வாத்தாழும் என்றும் விதுதிகளோகவும் வரும்.

(உ-ம்) செயல், செய்தல், நடப்பல், உண்ணல், உண்ணேல், மருல், உண்டால், உண்ணுமல், தோன்றல், ஏந்தல், அல்லால் முதலின.

(c) 'ல'காரம், 'அல்' எனும் வடமோழித்தரிதுப் பான்மையின் வகுக்குவாய இயற்கைப் போருளுடமைபற்றிய மோழிகளில் வரும். (Used in words which denote objects that present, or are competent to effect some quality or action) சைதன்ய முடை மை.

(உ-ம்) Concrete—களை.	புல் (பற்றுதலையுடையது) புலவன் (புலத்தினையுடையவன்) மூலம் (முதலினையுடையது) வேலி (காப்பினையுடையது) குல் (கருவையுடையது) தோல் (தொலித்தலையுடையது) ஒலி (ஒலித்தலையுடையது) வலி (வலிமையுடையது) வில் (அசைதலையுடையது) மால் (பெருமையையுடையது) கோலம் (கோலுதலையுடையது) மலர் (மலர்தலையுடையது)
-------------------------	--

2. ‘எ’காரம்.—

(a) விதுதியளவாய் ‘அள்’, ‘ஆள்’ எனப் பேண்ட பாலுணர்த்தும்.

(உம்) வந்தனள், வந்தாள், அவள், மற்றையாள், முத்தாள், இளாயாள்.

(b) ‘எ’காரம். ‘இல்’ எனும் தாதுப்பான்மையை கீர்த்திக்கைப் போந்தோத் தநுதலைப்பற்றிய மொழிகளில் வரும். (Used in words which denote a throwing off some quality or action). துணம், சேயல்களைக் குறிக்கும்.

(உ.-ம்) குளம் ('குள்' சேகரம் அல்லது திரட்சிப் பொருள்)

உள் ('நினைத்தற்றெழுழில் பொருள்')

குளிர் ('குளிருதல் தொழில் பொருள்')

பள்ளி ('சயனத்தொழில் பொருள்')

இளைத்தல் ('மெவிதற்றெழுழில் பொருள்')

அளை ('கடைதற்றெழுழில் , ,)

வேள்வி ('வேட்டத்தொழில் , ,)

பிள்ளை ('பீன்தற்றெழுழில் , ,)

மள்ளல் ('போர்த்தொழில் , ,)

வெள்ளி ('வெண்மைக்குணப் , ,)

கள்ளம் ('கள்வுத்தொழில் , ,)

புள் ('நீங்கற்றெழுழில் , ,)

3. “நீ”காரம்.—

(a) “நீ”காரம், ‘இஷ்’ எனும் தாதுப்பாள்மையின், தணப்பாட்டு, சேயப்பாட்டுப் போன்ற மை தறிக்கும். (Passive in sense or Denote some movement or action within the objects themselves.).

- (ஒ-ம்) ஆழம் (அகழ்தலை யேற்றபொருள்)
- பழம் (பழுத்தலை ,,,)
- பாழ் (அழிவை ,,,)
- தாழி (தாழ்தலை ,,,)
- காழ் (காழ்த்தலை ,,,)
- தாழை (தாழ்தலைச் செய்பொருள்)
- குழம் (குழைதலைச் செய்பொருள்)
- கழம் (கழுவதிலேற்ற பொருள்)
- கலுழி (கலுழ்தலையேற்ற பொருள்)
- அகழி (அகழ்தலையேற்ற பொருள்)
- எறுழ் (வலிமையேற்கவாய பொருள்).
- யாழ் (யா-மேனப்படி, பாடல், இவற்றை யேற்ற பொருள்).

(b) ‘நீ’கா மேய் தனிக்குறிலை அடுத்து மோழியா காது: உடனிலை மயங்காகாது:

(உ.-ம்) அல், புல், அள், புள், அவ்ல, புள்ளி என்றபோல,
அழ், அழ்ச், புழ், புழ்சி என மொழியாகா.

ப யி றி சி.

மரை (மான், பெயர்)

மறை (தொழிற் பெயர்)

விரை (வாசனை, புகை-பெயர்)

விறை (நடங்கல்-தொழில்)

நரை (நரா-வடமொழி)

நஞை (நாறுதலாய தொழிலடி)

அருகு (பக்கம்-பெயர்)

அறுகு (பூமியை (கு) அறுத்துச் செல்வதாய
தொழில்)

விரகு (ஆசை-வடமொழி-பெயர்)

விறகு (விறுத்தல்-வெட்டலால் ஆய தொழிலடி)

பரை (பரண்-பெண்பால் பரை-சுகவரி வடமொழிப்
பெயர்)

பறை (பறத்தல் காரணத்தொழிலடி)

அலை (திரைப்பெயர்)

அளை (அளைதலால் ஆய தொழிலடி)

அழை (அழைதல்-அழைத்தல் ஆயமுன் பொருள்)

அவி (மழைப் பெயர்)

ஆளி (ஆளுதல்-தொழிலடி)

ஆழி (ஆழத்தை யேற்ற கடல்)

- வலி (வன்மைப் பெயர்)
 வளி (வடமொழி-கு வளி-ரூ காற்று)
 வழி (வழித்தலை யேற்றது)
 கவி (வடமொழி)
 களி (களித்தல் தொழில்)
 கழி (கழித்தலை யேற்றது)
 விலா (எண்புப் பெயர்)
 விளா (விள்ளுதலாய தொழில் (விளால்) அடி)
 விழா (விழை தொழிலேற்றது)
 இலை (பொருட்பெயர்)
 இளை (தொழில்)
 இழை (இழைதலை யேற்றது)—

புவி மன்னா :

ஒந்தால் சிறுவர்க்குப்பயனுக்குச் சுருக்கி வரையப் பெற்ற தாகவன், அறிஞர் ஆராய்ச்சியால் விரித்துரைக்கற்பால பல வற்றையும் எண்டு விடுத்துள்ளது.

(முற்றும்).

